

Στον τεχνίτη Πάγια για την εξομολόγηση (Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ηθελες να μάθεις εάν η

εξομολόγηση είναι απολύτως απαραίτητη! Παλιότερα συχνά εξομολογιόσουν, και σταμάτησες επειδή κάποιος γέλασε γι' αυτό μαζί σου. Δεν έπρεπε να σταματήσεις. Σε ποιόν δεν γέλασαν οι άνθρωποι; Γνωρίζεις πως είπε ο Πλέον-προορατικός: «Ουαί υμίν οι γελώντες νυν, ότι πενθήσετε και κλαύσετε» (Λουκ. 6,25). Έκτος από

τη χειροτεχνία σου, λες ότι έχεις κι ένα αμπέλι, το οποίο παράγει άφθονα, αφού το περιποιείσαι καλά. Εάν κάποιος παραμελήσει το αμπέλι του, και γελάσει μαζί σου επειδή εσύ καλλιεργείς επιμελώς το δικό σου, θα σήκωνες τα χέρια σου από το αμπέλι, και θα σταματούσες να το καλλιεργείς; Δεν θα το έκανες, είναι σίγουρο. Πώς τότε μπορείς να ταλαντευθείς στην καλλιέργεια της ψυχής σου, της σημαντικότερης απ' όλα τα αμπέλια στη γη; Αφού όταν πεθάνεις, τη ψυχή θα την πάρεις, ενώ το αμπέλι θα το αφήσεις. Απ' όλες τις καλλιέργειες η καλλιέργεια της ψυχής είναι η πιο σημαντική και απ' όλους τους κόπους, με τους οποίους ο άνθρωπος κοπιάζει στη γη, ο κόπος περί της ψυχής είναι ο πιο λογικός. Γι' αυτό, γύρισε στον προηγούμενο κόπο για τη ψυχή σου, και άρχισε ξανά να εξομολογείσαι. [\(περισσότερα...\)](#)